

- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, jakie kryteria powinien brać pod uwagę sąd krajowy w ramach takiej kontroli, w szczególności w przypadku, gdy klauzula umowna wskazuje jako właściwy nie sąd siedziby spółki będącej usługodawcą, lecz inny sąd, który jednak położony jest w pobliżu tej siedziby?
- 3) Czy na podstawie art. 23 akapit pierwszy Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości załączonego do traktatu o Unii Europejskiej, traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej wyłączona jest możliwość informowania z urzędu przez sąd krajowy Ministra Sprawiedliwości swego państwa członkowskiego o postępowaniu prejudycjalnym równoległe z jego wszczęciem?

(¹) Dz.U. L 95, str. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Ítéltábla w dniu 7 kwietnia 2008 r. — Hochtief AG i Linde-Kca-Dresden GmbH przeciwko Közbeszerzésék Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

(Sprawa C-138/08)

(2008/C 183/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Ítéltábla

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Hochtief AG y Linde-Kca-Dresden GmbH

Strona pozwana: Közbeszerzésék Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Interwient: Budapest Főváros Önkormányzata

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy procedury określone w art. 44 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, który zastąpił art. 22 dyrektywy Rady 93/37/EWG (²) mają zastosowanie, jeżeli postępowanie w sprawie udzielenia zamówienia rozpoczęło się w chwili, gdy dyrektywa 2004/18/WE weszła już w życie, lecz nie upłynął jeszcze wyznaczony państwom członkowskim termin dostosowania się do tej dyrektywy, tak, że

nie została ona jeszcze wtedy transponowana do prawa krajowego?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, sąd zwraca się również z pytaniem, czy w przypadku postępowań z zastosowaniem procedury negocjacyjnej z publikacją ogłoszenia, mając na uwadze to, że art. 44 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE stanowi, iż „w każdym jednak przypadku liczba zaproszonych kandydatów powinna być wystarczająca, aby zapewnić prawdziwą konkurencję”, ograniczenie liczby odpowiednich kandydatów należy interpretować w ten sposób, że w drugiej fazie — na etapie udzielenia zamówienia — powinna być niezmiennie obecna minimalna liczba kandydatów (trzech).
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, sąd zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy wymóg, by „liczba odpowiednich kandydatów [była] wystarczająca” zgodnie z art. 22 ust. 3 dyrektywy Rady 93/37/EWG dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (zwanej dalej „dyrektywą”), należy interpretować w ten sposób, że jeżeli nie zostanie osiągnięta minimalna liczba (trzech) odpowiednich kandydatów zaproszonych do udziału w postępowaniu, nie można prowadzić dalszego postępowania polegającego na zaproszeniu do składania ofert.
- 4) Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości udzielił przeczącej odpowiedzi na trzecie pytanie, sąd zwraca się ponadto z pytaniem, czy art. 22 ust. 2 akapit drugi dyrektywy, znajdujący się wśród przepisów dotyczących procedur ograniczonych, zgodnie z którym „w każdym przypadku liczba kandydatów zaproszonych do składania ofert jest wystarczająca do zapewnienia rzeczywistej konkurencji”, ma zastosowanie do postępowań z zastosowaniem dwuetapowej procedury negocjacyjnej, o której mowa w ust. 3.

(¹) Dz.U. L 134, str.114.

(²) Dz.U. L 199, str.54.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) w dniu 7 kwietnia 2008 r. — postępowanie karne przeciwko Rafet Kqiku

(Sprawa C-139/08)

(2008/C 183/17)

Język postępowania: niemiecki.

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Karlsruhe